

РЕШЕНИЕ

№ 31337

гр. София, 07.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 02.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **2605** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], подадена чрез юрк. П. К., срещу Решение № Ж-58/21.01.2026 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията). С оспореното решение, на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 ЗЕ, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, на дружеството са дадени задължителни указания: в 14-дневен срок от получаването на решението да начисли на „КИК ТРАНС 20“ ЕООД цена за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (О.), предвиден за изграждане в УПИ II-202, кв. 44, [населено място], [община], област С. З., съгласно мотивите на решението; и в 7-дневен срок след изпълнение на първото указание да представи на КЕВР доказателства за това.

Жалбоподателят поддържа, че решението е нищожно, евентуално незаконосъобразно на всички заявени основания по чл. 146 АПК. Според него КЕВР е излязла извън материалната си компетентност, защото е разрешила частноправен имуществен спор относно платена договорна цена и фактически е уважила претенция за връщане на недължимо платена сума. Излага, че единствено операторът на електроразпределителната мрежа разполага с правомощие и техническа експертиза да определи условията, начина и проектното решение за присъединяване, а Комисията не може да изменя обхвата на строително-монтажните работи. Подчертава, че фактура № [ЕГН]/10.06.2025 г. е платена изцяло на 15.12.2025 г.; поради това указанието да бъде начислена нова цена било неизпълнимо, а евентуалното възстановяване на сума можело да бъде постановено само от граждански съд.

Жалбоподателят твърди също, че актът е немотивиран и диспозитивът му е неясен. Комисията не посочила каква цена следва да бъде начислена, какво действие трябва да се извърши по вече платената фактура и въз основа на какъв технически анализ е приела, че осемнадесет позиции от калкулацията не са относими към присъединяването. Не били обсъдени представените от дружеството становища и калкулация. Позижава се на Решение № 798/20.01.2017 г. по адм. д. № 3068/2016 г., Решение № 595/17.01.2017 г. по адм. д. № 2719/2016 г., Решение № 7933/30.06.2015 г. по адм. д. № 5345/2015 г., петчленен състав, Решение № 13143/07.12.2015 г. по адм. д. № 11167/2015 г., Решение № 5666/19.05.2015 г. по адм. д. № 7588/2014 г. и Решение № 13180/23.10.2012 г. по адм. д. № 10645/2012 г. на Върховния административен съд (ВАС) относно задължението административният акт да съдържа фактически и правни основания.

По съществото на ценообразуването дружеството сочи чл. 32, ал. 1 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) и поддържа, че индивидуалната цена включва всички действителни разходи, пряко предизвикани от присъединяването.

В съдебното заседание и в писмените бележки жалбоподателят се позижава на приетата съдебно-техническа експертиза. Изтъква заключителния писмен отговор, че без всички дейности от калкулацията централата не би могла да бъде присъединена и включена в паралел. Според него вещото лице потвърдило и при изслушването, че операторът носи отговорност за сигурното присъединяване и че КЕВР не разполага с техническа компетентност сама да извършва присъединяване.

Иска отмяна на Решение № Ж-58/21.01.2026 г. и връщане на преписката с указания по прилагането на закона. Претендира разноски в общ размер 402,25 евро, включващи 25,56 евро държавна такса, 76,69 евро юрисконсултско възнаграждение и 300 евро депозит за експертизата.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата. Поддържа, че Комисията е действала в рамките на чл. 22, ал. 1, т. 1 и ал. 5 ЗЕ и чл. 76, ал. 4, т. 8 ЗЕ, като е проверила изпълнението на нормативните и договорните задължения на лицензианта и е дала допустими задължителни указания.

КЕВР счита, че събраната в съда експертиза не опровергава, а потвърждава административния акт. Вещото лице заявило ясно при изслушването, че централата може да работи без спорните позиции и че те са включени с оглед бъдещото развитие на разпределителната и преносната мрежа. Такива разходи са за мрежовия оператор, а не за производителя. Ответникът възразява и срещу представянето на писмения отговор на експерта като еднозначен, тъй като той е пряко противоречив на устните му разяснения. Иска отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - „КИК ТРАНС 20“ ЕООД, редовно призована, не се представлява в съдебните заседания и не представя становище по жалбата пред съда. Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 66 състав, след като обсъди доводите на страните, събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши служебната проверка по чл. 168, ал. 1 АПК на всички основания по чл. 146 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От приетите писмени доказателства се установява, че на 29.06.2022 г. „КИК ТРАНС 20“ ЕООД е подало искане за проучване на условията за присъединяване на фотоволтаична електрическа централа в УПИ II-202, кв. 44, [населено място].

На 14.07.2022 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е издало Становище № 4523657 за условията и начина на присъединяване. В него е определена максимална активна мощност, отдавана към мрежата, 100 kW.

На 29.08.2022 г. е сключен предварителен договор, а на 11.10.2023 г. — Договор за присъединяване № 4523657.

Съгласно чл. 2.1 от договора мястото на присъединяване е табло ниско напрежение на ТП „Мелница“, при ниво на напрежение 0,40 kV. Обектът е ФЕЦ с обща инсталирана пикова мощност 132,24 kWp, един инвертор с привидна мощност 100 kVA и максимална активна мощност, отдавана към мрежата, 100 kW. Средствата за търговско измерване следва да бъдат монтирани в ново електромерно табло до фасадата на ТП „Мелница“.

В чл. 3.1.1 операторът се е задължил да проектира и изгради: кабелна линия НН тип NAY2Y 4x185 mm² от табло ниско напрежение на ТП „Мелница“ до новото електромерно табло; стандартизирано електромерно табло за един трифазен електромер с токови трансформатори 150/5 А, оборудвано със защитна и комутационна апаратура; средствата за търговско измерване; както и да подмени таблото ниско напрежение на ТП „Мелница“ с ново табло. По чл. 3.1.2 производителят изгражда оразмерената кабелна линия от електромерното табло до главното разпределително табло на фотоволтаичната централа, самото главно разпределително табло, защитите и автоматиката. В чл. 3.3 границата на собственост е определена на изходящите клеми на средствата за търговско измерване или на изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи.

По чл. 8.1 от договора производителят дължи индивидуална цена, включваща действителните разходи за изграждане на съоръженията за присъединяване, платима на две части: първо плащане 7 612,80 лв. с ДДС и второ плащане за оставащата част от действителните разходи. Особено значение има чл. 8.2, според който, ако платените суми са по-големи от действителните разходи по чл. 8.1, операторът възстановява разликата в седемдневен срок, след като крайната стойност стане известна. Поради това договорът сам урежда последицата от последващо установяване на по-ниска действителна цена.

По фактура № [ЕГН]/22.11.2023 г. е начислено първото плащане. В началната описателна част на оспореното решение е възпроизведено твърдение на подателя на административната жалба за сума 7 618,80 лв., но договорът, жалбата на оператора и последващите мотиви на Комисията сочат 7 612,80 лв. Съдът приема последния размер като установен от първичния договорен документ, а разминаването като очевидна фактическа неточност без отражение върху предмета и съдържанието на указанията.

На 21.05.2025 г. е издадено кредитно известие № [ЕГН] към първата фактура на стойност 547,98 лв. с ДДС. На 10.06.2025 г. операторът е издал фактура № [ЕГН] за 15 979,98 лв. с ДДС като второ плащане за оставащата част от действителните разходи. По представената справка тази сума е платена на 15.12.2025 г. Плащането е извършено след образуване на административното производство и след като операторът е заявил, че при неплащане може да прекрати договора на основание чл. 10.2.

На 13.11.2025 г. в КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-11Х-00-392 от С. Б. А. от името на „КИК ТРАНС 20“ ЕООД. След указание от 19.11.2025 г. липсващото пълномощно е представено на 20.11.2025 г. и нередовността е отстранена.

На 26.11.2025 г. Комисията е изпратила жалбата на „Електроразпределение Юг“ ЕАД и е изисквала мотивирано становище, причините за промяната на цената, начина на формирането ѝ и доказателства за размера.

В становище, постъпило на 02.12.2025 г., операторът е възразил срещу допустимостта на жалбата и е поддържал, че спорът е по чл. 124 ГПК. По същество е посочил, че процедурата е започнала по отменената Наредба № 6 от 24.02.2014 г.; че договорът предвижда второ изравнително плащане; че всички дейности са необходими за конкретното присъединяване и са извън

инвестиционната програма; и че действителните разходи са определени след приключване на строителството. Към становището е приложена калкулация.

На 05.12.2025 г. производителят е възразил срещу тези твърдения.

С писмо изх. № Е-11Х-00-392/08.12.2025 г. КЕВР е поставила конкретни въпроси. Поискала е основанията за кредитното известие и дейностите, включени в него. Поискала е и доказателства за относимостта на всеки разход от калкулацията към чл. 3.1.1 от договора, включително за кабели НН 4x95 mm² и 4x240 mm², меден кабел 1x185 mm² RM и полагане на кабелна линия НН до 4x35 mm². Поставени са отделни въпроси защо са калкулирани едновременно монтаж на табло до 1100 mm и монтаж на табло над 1100 mm и каква е действителната стойност на електромерното табло при посочени стойности 1 262 лв. и допълнително 5 295 лв.

В отговора от 10.12.2025 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е посочило, че кредитното известие е издадено поради техническа грешка и не е относимо към процедурата. Относно калкулацията е възпроизвело договорните съоръжения и е обособило агрегирани стойности приблизително 2 746 лв. за непосредствените присъединителни дейности и 14 998 лв. за подмяната на таблото ниско напрежение.

Съдът съображава, че не е представена поисканата позиционна съпоставка, която да свърже всеки от поставените под съмнение материал и монтаж с конкретен проектен чертеж, количество, съоръжение и техническа необходимост. Не е обяснено по проверим начин и двойното остойностяване на табла.

От калкулацията, приложена от оператора, КЕВР е отделила следните позиции като несъответстващи на описаните в чл. 3.1.1 дейности: кабел НН 4x95 mm²; кабел НН 4x240 mm²; меден кабел НН 1x185 mm² RM; скоби за кабели 4x95 mm² и 4x240 mm²; V-клема двойна за 4x240 mm²; клема за трансформатор 35—240 mm²; термосвиваеми глави 4x95 mm² и 4x(185—240) mm²; винтов съединител 185—240 mm²; полагане на кабелни линии НН до 4x35 mm², 4x95 mm² и 4x240 mm²; монтаж на съединителни муфи за кабелна линия НН до 4x95 mm²; кабелна глава с клеми до 4x35 mm²; укрепване на кабели/УИП НН до 4x35 по стена; свързване на кабел до 240 mm² към съоръжение; както и единия от двата броя монтаж на табло с ширина над 1100 mm с основа.

На 21.01.2026 г. преписката е разгледана в закрито заседание на КЕВР по т. 25 от Протокол № 18. Участвали са председателят П. М. и членовете Б. Г. и Т. Е.. Проектът е приет с три гласа „за“, от които два гласа на членове със стаж в енергетиката.

В съдебното производство са приети административната преписка и доказателствата към жалбата. По искане на жалбоподателя е допусната съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице инж. С. Г. С.. Писменото заключение от 11.05.2026 г. възпроизвежда в значителен обем становищата и документите на страните. По първата задача не е извършена самостоятелна позиционна съпоставка между осемнадесетте спорни материала и дейности, работния проект, мястото им в схемата, границата на собственост и предназначението им. По втората задача е даден категоричен отговор, че „не съществува техническа възможност“ централата да бъде присъединена и да работи в паралел без всички дейности от калкулацията. Този извод е обоснован общо с необходимостта да бъдат изпълнени работните проекти и да се съобрази бъдещото развитие на електропреносната и електроразпределителната мрежа. Не са изложени изчисления на натоварване, нито е обяснена функцията на всяка спорна позиция.

При изслушването на 02.06.2026 г. вещото лице първоначално заявява, че поддържа писменото заключение. Пояснява, че операторът изгражда кабела 4x185 mm² до новото електромерно табло на фасадата на ТП „Мелница“, а производителят — връзката от изводите на предпазителите в това табло до главното разпределително табло на централата. В същия отговор експертът посочва, от една страна, че за пускането на централата следва да бъдат изпълнени всички необходими

задачи, а от друга — при въпроса могат ли допълнителните кабели и позиции да не бъдат изпълнени и централата въпреки това да работи в паралел, заявява: „Аз казвам, че „може“, „можем да работим и без тях“ и „да, може и да работят без тях“. Наред с това свързва спорните позиции с бъдещото развитие на разпределителната и преносната мрежа, но подчертава, че отговорността за техническото решение е на оператора и че той разполага със съответните специалисти.

Съгласно чл. 202 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК, съдът обсъжда заключението заедно с всички останали доказателства и не е обвързан от него. Писменото заключение и разясненията при изслушването обаче са части на едно и също доказателствено средство. При установеното вътрешно противоречие съдът не може произволно да предпочете частта, която подкрепя тезата на едната страна. За да бъде кредитирана едната част, следва тя да е подкрепена с проверима техническа обосновка и с останалия доказателствен материал. Такава основа липсва.

При така установените факти, от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресата на оспореното решение, за когото актът е неблагоприятен, в законоустановения 14-дневен срок и срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По основаниято по чл. 146, т. 1 АПК не се установява порок. Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по закона, а по чл. 22, ал. 5 ЗЕ, когато жалбата е основателна, дава задължителни указания по прилагането на закона. Член 76, ал. 4, т. 8 ЗЕ включва в контролните правомощия проверката по жалби и сигнали за договорни нарушения и за неизпълнение на задължения във връзка с присъединяването. Проверката дали отделните разходи по регулаторно уреден договор са включени законосъобразно в индивидуалната цена е в предметния обхват на тези правомощия.

Платената на 15.12.2025 г. фактура не е отнела компетентността на Комисията. КЕВР не е разрешила със сила на пресъдено нещо иск за връщане на недължимо платена сума и не е постановила изпълнително основание по чл. 55 ЗЗД. Тя е упражнила регулаторен контрол върху начина на начисляване. Евентуалният спор относно съществуването и принудителното осъществяване на гражданско вземане остава от компетентността на гражданския съд. Следователно смесеният фактически състав — регулаторно задължение, договор и плащане — не превръща административния акт в нищожен, какъвто довод се навежда с жалбата.

Не е основателен и доводът, че КЕВР изначално няма право да проверява техническата относимост на калкулираните дейности. Операторът определя безопасното техническо решение и носи отговорността за неговото изпълнение, но това не изключва регулаторния контрол дали разходът по всяка негова част е нормативно възложен на производителя. Оспореният акт е приет в надлежен персонален състав, при необходимия кворум и мнозинство по чл. 13 ЗЕ. Поради това не е налице основание за обявяване на нищожност.

По основаниято по чл. 146, т. 2 АПК съдът приема, че решението е издадено в писмена форма. Изложени са мотиви за основанията, които са обусловили конкретното решение, както от фактическа, така и от правна страна.

В съдържателно отношение обаче посочването на спорните позиции и констатацията, че те не съответстват на чл. 3.1.1 от договора, не заместват фактическите основания за тяхната техническа квалификация. В решението не са изложени установявания за точното място и функция на всяка позиция, необходимостта ѝ за присъединяването на конкретната централа и отношението ѝ към

реконструкцията или развитието на мрежата. Тази недостатъчност на мотивите е проявление на неизпълненото задължение за изясняване на фактите и съдът приема и ще обсъди, като съществено нарушение по чл. 146, т. 3 АПК.

По основаниято чл. 146, т. 3 АПК съдът приема, че при издаването на акта са допуснати съществени нарушения на чл. 35 и чл. 36, ал. 1 АПК. Комисията е била длъжна да постанови решението след изясняване на всички относими факти и да събере служебно необходимите доказателства. Тези задължения имат особено значение, когато въз основа на техническа квалификация се дават задължителни указания на лицензиант с непосредствени имуществени последици.

КЕВР правилно е констатирала несъответствията между договорно посочения кабел 4x185 mm² и включените в калкулацията кабели с други сечения, наличието на различни стойности за табла и липсата на индивидуализиран отговор от оператора.

С писмото от 08.12.2025 г. Комисията е поискала доказателства за връзката на всяка позиция с чл. 3.1.1 от договора, а отговорът от 10.12.2025 г. не е изпълнил в пълнота искането. Тези обстоятелства основават сериозно съмнение в калкулацията, но не представляват положително техническо установяване, че всяка от осемнадесетте позиции е ненужна за конкретното присъединяване или обслужва само развитие на мрежата.

Не са събрани пълният работен и, ако е изготвен, екзекутивен проект, проектните чертежи и схеми, количествено-стойностната сметка, актовете и протоколите за действително изпълнените работи и документите, от които да се установят видът, количеството, местоположението и функцията на всеки материал и монтаж. Не е изяснено кои позиции са разположени преди и кои след границата на собственост, кои са обусловени от подмяната на таблото ниско напрежение на ТП „Мелница“, кои обслужват преместването на измервателни групи на съществуващи клиенти и кои са предвидени за бъдещо развитие. Не е установено и дали централата може законосъобразно и безопасно да работи без всяка от позициите при одобрения проект или само при различно техническо решение.

Обстоятелството, че значителна част от тези документи и сведения се намират в сферата на оператора, не освобождава административния орган от задължението да изясни фактите. Преди да изключи конкретни разходи със задължително указание, КЕВР е следвало да изиска липсващата проектна и изпълнителска документация и при необходимост да използва специализираната си администрация или независимо техническо становище.

Допуснатата в съдебното производство експертиза не санира порока. Както бе изложено, нейният писмен и устен отговор по решаващия въпрос са взаимно несъвместими и не съдържат позиционна техническа проверка. Съдът не може чрез избирателно кредитиране на отделни реплики да създаде липсващото фактическо основание на административния акт. Още по-малко може за първи път да избере конкретното техническо решение и да извърши присъщата на КЕВР регулаторна оценка. Поради това противоречието в експертизата потвърждава, а не отстранява неизясняването на спора.

Нарушението, съдът определя, като съществено, защото при събиране и обсъждане на посочените доказателства е възможен различен резултат — включване на част или на всички позиции, изключването им или различно разпределяне на разходите. То засяга самата фактическа основа на дадените задължителни указания и обуславя отмяна на акта по чл. 146, т. 3 АПК.

По основаниято по чл. 146, т. 4 АПК съдът съобразява, че материалноправната рамка изисква разграничение между действителните разходи за съоръженията за присъединяване, включими в индивидуалната цена, и разходите за развитие, реконструкция или модернизация на електроразпределителната мрежа. По чл. 27, ал. 1 ЗЕВИ производителят понася разходите за

изграждане на съоръженията за присъединяване до границата на собственост, а по ал. 2 разходите от границата на собственост до мястото на присъединяване, както и разходите за развитие, включително реконструкция и модернизация на мрежите във връзка с присъединяването, са за сметка на собственика на съответната мрежа. Член 32, ал. 1 НРЦЕЕ допуска индивидуалната цена да включи действителните разходи за изграждане на съоръженията за присъединяване, но не променя законовия носител на разходите по чл. 27, ал. 2 ЗЕВИ.

Следователно не е достатъчно дадена дейност да е фактически предизвикана от заявлението или да не е била включена предварително в инвестиционната програма. Необходимо е да се установи нейното конкретно техническо предназначение и отношението ѝ към границата на собственост и мястото на присъединяване. Обратно, обстоятелството, че съоръжението остава собственост или в експлоатационната сфера на оператора, също не е самостоятелно достатъчно, ако разходът по закон е част от присъединителното съоръжение.

Именно липсващите фактически установявания са необходими за прилагането на тези правила. Неизяснено остава и счетоводното и договорното отражение на кредитното известие от 547,98 лв. Операторът го определя като техническа грешка, но не е установено как грешката е поправена, дали сумата е включена повторно и как се отразява върху окончателната действителна цена. Затова съдът не може да потвърди като материално законосъобразно нито указанието за припадането ѝ, нито тезата, че тя е изцяло неотнормирана.

При тези доказателствени празноти съдът не може да се направи окончателен извод дали КЕВР правилно е изключила всички осемнадесет позиции. Съдът не може да приеме, че те непременно се дължат от производителя, не може да приеме и че непременно са разход на оператора. Поради това е налице основание за отмяна на оспореното решение на КЕВР, основано на същественото процесуално нарушение, довело до неправилно приложение на материалния закон.

По основанията по чл. 146, т. 5 АПК съдът съображава, че регулаторният контрол по чл. 22 ЗЕ цели законосъобразно, прозрачно и недискриминационно разпределение на разходите по присъединяването. Не се установява КЕВР да е действала с цел, различна от законовата, или да е упражнила превратно правомощията си. Поради неизяснените факти обаче не може да се провери дали конкретният резултат действително постига необходимия баланс между производителя и оператора.

По изложените съображения Решение № Ж-58/21.01.2026 г. следва да бъде отменено на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ, във връзка с чл. 146, т. 3 АПК. Съдът приема, че е необходимо е КЕВР първа да извърши специализираната техническа и регулаторна преценка въз основа на пълна преписка, поради което на основание чл. 173, ал. 2 АПК преписката следва да ѝ бъде изпратена за ново произнасяне.

При новото произнасяне КЕВР следва да изиска пълния работен и наличния екзекутивен проект, проектните схеми и чертежи, количествено-стойностната сметка, доказателствата за действително изпълнените работи и документите за счетоводното отразяване на фактурите и кредитното известие. За всяка от осемнадесетте позиции следва да установи дали е действително изпълнена; точното ѝ местоположение и функция; отношението ѝ към границата на собственост и мястото на присъединяване; необходимостта ѝ за безопасното и законосъобразно присъединяване на конкретната ФЕЦ при одобрения проект; и дали обслужва присъединителното съоръжение, подмяната и реконструкцията на съществуващата мрежа, преместването на измервателни групи на други клиенти или бъдещо развитие на мрежата. Комисията следва да изясни и двете стойности за табла, както и основанията и ефекта на кредитното известие от 547,98 лв. При необходимост може да използва специализираната си администрация или независимо техническо заключение. След обсъждане на всички доказателства и възражения КЕВР следва да приложи чл. 27 ЗЕВИ, чл.

32 НРЦЕЕ и договорните клаузи и да постанови нов мотивиран акт.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК КЕВР следва да заплати на жалбоподателя доказаните разноски в общ размер 402,25 евро, от които 25,56 евро държавна такса, 76,69 евро юрисконсултско възнаграждение и 300 евро депозит за съдебно-техническата експертиза.

По изложените съображения, Административен съд – София-град, III отделение, 66 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-58/21.01.2026 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране и **ИЗПРАЩА** административната преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалба с вх. № Е-11Х-00-392/13.11.2025 г. на „КИК ТРАНС 20“ ЕООД в законоустановения срок от получаването ѝ, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], сумата 402,25 (четиристотин и две евро и двадесет и пет евроцента) евро, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: